

HALİL GÖNÜLALAN

1925'te Gaziantep'te doğdu. 1944'te Emirdağ'da onbaşı olarak bulundu. Verilen emirle Bediüzzaman'ı takip etmişti.

"Gözleri Heybetliydi"

"Benim için onbaşı olan hemşehrim Hayri Özhelvacı izinli olarak Antep'e gitmişti. O zaman bana, '*Bediüzzaman'ı sen takip et.*' dediler, vazifeyi bana verdiler. Kumandanımız İsmail Güneybölük'tü. Bediüzzaman'ın kıyafetine bile müdahale etmemizi istiyorlar, başındakini çıkarttırmamazı emrediyorlardı."

"Oturduğu evin karşısında bir kahvehane vardı, orada takip ederdik. Kendisi, '**Ben şapka giymem.**' diyerek, şapkayı başına koymazdı, hep sarık sarardı. Bölük kumandanı sarığını yırttı. Ama o işi yaptığı gün, karısı ile beraber yatamıyorlar. Devamlı olarak kâbus basıyor. **Gece saat üç sıralarında Bediüzzaman'dan özür dilemeye gittik.** Rica ettik, af diledik. Bana, '**Sen git. Benim suçum nedir? Rahat yatsın.**' dedi.

"Benim, gedikli başçavuş olarak orduda kalmaya niyetim vardı. Bediüzzaman bana, '**Bu meslekte kalma, memleketine git, ev sahibi de olacaksın.**' dedi, dua etti. Allah'a şükür, bugün ev sahibi de olduk, rahatız."

"Camide örtülü bir yeri vardı, namazları orada kılardı. Bir gün hep beraber yağmur duasına çıktık. '**Büyüğümüzden isteyeceğiz.**' dedi. Hakikaten çok miktarda yağmur yağdı."

"Ben bazen elini öperdim, bana dua ederdi. Allah'a şükür, bugün iyiyim. Sırtındaki cübbesi ve başındaki sarığı ile eski zamandaki hocalara benzerdi. Gözleri heybetliydi."

"Bir gün Konya ve Sandıklı'dan iki hoca kendisini ziyaret için gelmişlerdi. Bana, '**Sen misafirlere bak.**' dedi. Emirdağ'da Halepli Hasan Usta isminde bir dükkâncı vardı. Onun dükkânında kahvaltı yaptık. Üç kişi kırk kuruşluk kahvaltı yaptık. Hocanın duası ve bereketiyle üçümüz de doymuştuk."

"Bediüzzaman'a sevgim son zamanlarda kendisini daha da gösterdi. Vefatından birkaç gün önce kendisini Antep'te gördüm. Eski postahanenin önünde, sabahın erken vakitlerinde yabancı bir araba duruyordu. Baktım ki, Bediüzzaman. Hemen koşarak elini öptüm. '**Ben Urfa'ya gidiyorum.**' diye dua istedi. Yanında talebeleri vardı."

"İşte böyle; Allah böyle büyük bir insanı görmek nasip etti bana."

(bk. Necmeddin ŞAHİNER, Son Şahitler-III)